

[Kristen Amby.]

Gruppe her i Folketinget, som ellers havde erklæret sig enig med Gruppen i alle Spørgsmaal, skilte sig ud og i Folketinget anmeldte sig som skabende et nyt Parti, hvad man formelt har Ret til, ikke vilde være efter Lovens Hensigt og Mening og ogsaa, efter min Mening, ulovligt, og jeg mener og begrundede, at man havde Mulighed for at standse det gennem Folketingets Formand, der er den, som skal anmelde Partiet til Indenrigsministeren — det er ikke de paagældende selv, der skal gøre det. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sluttede heller ikke Citatet af mine Betragtninger med det, jeg her siger. Jeg siger, at man ikke har tænkt sig, at man, naar man har ens Anskuelse, samtidig kan sige, at man er to Partier. Jeg vil mene, at Folketingets Formand ikke burde efterkomme Kravet om en saadan Indstilling til Indenrigsministeren, for jeg mener, at den i Virkeligheden er ulovlig. Med noget saadant kan ikke uden videre jævnføres det Tilfælde, hvor det drejer sig om 10 000 Vælgere. Jeg mener, at det er lige saa moralsk forkasteligt, naar det i Realiteten er Venstrepartiet — naturligvis ikke de samme Folk, men i Realiteten det samme Parti —, der af valgtekniske Grunde splitter sig. De 10 000 Vælgere gør, hvad de skal: de anmelder sig paa de Blanketter, de faar udleveret fra Indenrigsministeren, og Indenrigsministeren havde det jo saa i sin Haand — det var der ingen, der kunde forbyde ham — paa de Blanketter at indføre en Plads, hvor Vælgere skulde angive, hvorfor og hvorved deres Parti nu adskilte sig fra andre Partier. Alt dette kunde have været gjort. Vælgerne anmelder sig, og Indenrigsministeren erklærer da i sin Kundgørelse, som han ogsaa skal, at de er berettigede til at deltage i Valget, og dette vil i denne Forbindelse sige at være berettiget til at deltage i Valget som Parti, der faar Del i Tillægsmandater.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen hævdede, at det var at gaa Vælgernes Ret for nær ikke at ville tillade noget saadant som det, der er sket her. I Fremtiden vil det jo ikke blive tilladt. Jeg forstaa, at i hvert Fald et stort Flertal er enig om, at Valgloven nu maa laves om, saa at det ikke kan finde Sted. Den Tale, at det gaar Vælgernes Ret for nær, forstaaer jeg overhovedet ikke. 25 Vælgere kan jo som Stillere stille en Mand op og derefter søge at faa skaffet det Antal Stemmer paa denne Mand, der nu engang skal til, for at han

kan blive kredsvalgt. Man kunde maaske endda sige, at det er en meget vidtgaende Ret, Valgloven tildeler 10 000 Vælgere — ikke at de 10 000 kan danne et Parti, for det kan jo 5 eller 2 Mennesker gøre —, men at de i Valglovens Forstand kan danne et Parti, der kan faa Andel i Tillægsmandaterne.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen glemmer at sige, at Hovedstadens Venstre, eller Venstre i Hovedstaden, blev lavet udelukkende, fordi man vilde skaffe sig Andel i Tillægsmandaterne — havde de været stærke nok til at faa et Kredsmandat paa lige Hammel med andre, havde de jo faaet det —, og det er efter min Mening imod Lovens Hensigt og Mening. Jeg mener imidlertid blot, i Modsætning til Socialdemokratiet og Kommunerne, at naar en offentlig Myndighed som Indenrigsministeriet har kundgjort — hvad man ikke kan komme saa let hen over, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen gjorde det ved en Henvisning til § 52 c —, at de er berettigede til at deltage i Valget og faa Tillægsmandater, er det umuligt for et senere Folketing at forkaste det. Man kan gøre det formelt, fordi man har Magt til det efter Grundlovens § 53, men at man skulde kunne gøre det, som det ærede Medlem mente, med en Henvisning til § 52 c, særlig andet Stykke, forstaaer jeg overhovedet ikke.

Paragraffens første Stykke handler udelukkende om, hvordan man skal forholde sig, hvis Stemmeafgivningen af Folketinget erklæres for ugyldig. Der er ikke Tale om Mandaterne, men om Stemmeafgivningen. Jeg har ikke hørt nogen Klage, hverken fra Indenrigsministeriet eller nogen anden Myndighed, gaende ud paa, at den Stemmeafgivning, der har fundet Sted, skulde være ugyldig. Og senere, i 2det og 3die Stykke, tales der overhovedet ikke om Partier i den Forbindelse. Nej, man kan alene gøre dette under en Henvisning til, at Folketinget er suverænt med Hensyn til Anerkendelsen af sine Medlemmers Mandaters Gyldighed. Men dette vil mit Parti ikke være med til, fordi det kan skabe et farligt Præcedens; at Tinget nu bagefter, efter Grundlovens § 53, vil erklære, at disse Medlemmers Mandater er ugyldige. Efter min Mening kan det ikke gøres i Henhold til Valgloven.

Til Slut ønsker jeg at sige til det ærede Venstreparti og i Særdeleshed til det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, at det, som man har været med til under den ene eller den anden Form at føde til